

ČESKÉ VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY 2018-19 ve Švýcarsku

24.12.2018 – pondělí – **Štědrý večer**
22.30 – Zürich (Krypta – Herz-Jesu Wiedikon)

25.12.2018 – úterý – **Slavnost Narození Páně**
10.00 – Aarau – sál kostela Petra a Pavla

26.12.2018 – středa – **Svátek sv. Štěpána**
10.00 – Luzern

29.12.2018 – sobota – **Svaté Rodiny**
18.15 – Winterthur (**Děkovná bohoslužba,**
po ní předsilvestrovské posezení!)

30.12.2018 – neděle – **Svátek Sv. RODINY**
19.00 – Zürich (Krypta – Herz-Jesu Wiedikon)

31.12.2018 – **Poslední den občanského roku**
18.00 – Zürich (Krypta – Herz-Jesu Wiedikon)
(**Děkovná bohoslužba, po ní silvestrovské posezení!**)

1.1.2019 – úterý – **NOVÝ ROK – Slavnost**
Matky Boží Panny Marie
19.00 – Zürich (Krypta – Herz-Jesu Wiedikon)

4.1.2019 – pátek – **První pátek v lednu**
19.30 – Zürich (Krypta kostela Liebfrauen)

5.1.2019 – sobota – **Svátek Tří králů**
18.15 – Winterthur

6.1.2019 – neděle – **Svátek Tří králů**
10.00 – Aarau
19.00 – Zürich (Krypta – Herz-Jesu Wiedikon)

13.1.2019 – neděle – **Svátek Křtu Páně**
19.00 – Zürich (Krypta – Herz-Jesu Wiedikon)
Končí doba vánoční!

UPOZORNĚNÍ:

23.12.2018 – **4. neděle adventní** – ještě pravidelné bohoslužby:

Winterthur – sobota 22.12. v 18.15 (se zpěvem koled)

Luzern – neděle 10.00; Zürich – neděle 19.00

Winterthur – sobota **12.1.2019** – mše svatá **NENÍ !!!**

Radostné Vánoce
a požehnaný celý nový rok 2019
přeje všem váš misionář

P. Šaak

ADVENT – V ČEM SPOČÍVÁ?

Musím před Vánoci přijmout **svátost smíření** (jít ke zpovědi)? Nemusíš, ale můžeš. Proč? Protože náš život se skládá z mnoha drobných kroků, při kterých se naše svědomí může varovně ozvat. Jako příklad si představme děti, jak si hrají na písku. Maminka je pak odvede domů a umyje jim ruce poznamenané předchozí hrou, neboť budou jist a možná čekají návštěvu hodné tetičky. A vždyť i my všichni si hrajeme na jevišti světa s jeho často **záluďnými nabídkami, morálním zmatkem a temnotou.**

A v této situaci prožíváme advent, dobu přípravy na oslavu betlémské události, která je výrazem Boží přítomnosti ve světě. Jako křesťané máme tento jeho příchod i dnes zviditelnit svou vírou, nadějí a láskou, takže se na nás i letošní advent obrací s neodbytnou otázkou: "Je to na tobě vidět? Komu vlastně sloužíš? Co je hlavní starostí tvého života? Sloužíš jen sobě, jen svým zájmům a plánům, nebo jsou pro tebe důležití i lidé ve tvé blízkosti, jejich potřeby, jejich dobro?" Vše směřuje k jediné otázce: "Následuješ opravdově Ježíše Krista?" Náš vztah k němu má být natolik hluboký a silný, aby všechno, co děláme, bylo výrazem naší věrnosti jemu a jeho slovu. Víme ovšem, že důsledně následovat Ježíše není snadné! Staví se nám do cesty mnoho svůdných příležitostí, které nás chtějí odvést od cíle naší pozemské pouti. To vyžaduje bdělost a vůli mnohého se vzdát. Je tedy na nás, na adventních křesťanech, abychom zkoumali, po jaké cestě jdeme.

Proto zpytujeme své svědomí a se svými chybami se v předvánočním čase svěříme Boží dobrotě s pevným předsevzetím, že aspoň něco napravíme. Církev nám doporučuje poprosit nejprve Ducha Svatého, aby svým světlem prozářil naše uvažování, abychom své nedostatky a promarněné příležitosti

viděli jasněji. Pak můžeme spolu s autorem 51. žalmu pokorně říci: "Přiznávám se ke svým nevěnostem, můj hřích je stále přede mnou." A jen Boží láska a milosrdenství ho může zlikvidovat!

Uvědomme si, že Boží Syn nás nepřišel soudit, ale prokázat nám svou lásku jako lékař duší. Neboť lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní, a těmi jsme my všichni. Nehledme na to, že mnoho lidí popírá existenci hříchu, hlásají naprostou svobodu člověka a právo dělat si, co chce, co nejvíce si užívat, žít jen pro dnešek bez jakékoliv odpovědnosti. Namlouvají si, že nějakého Boha nepotřebují.

Milánský biskup Ambrož se v jednom kázání zamýšlí, proč Bůh stvořil člověka: "Poděkujme Bohu, že nakonec dokončil dílo, po němž si mohl odpočinout. Nejprve stvořil nebesa, ale ještě neodpočíval. Stvořil slunce, měsíc a hvězdy, ale také ještě nezačal odpočívat. Teprve až stvořil člověka, odpočinul od své práce. Proč? Měl totiž konečně někoho, komu by mohl odpustit hříchy, s kým by mohl komunikovat a navazovat přátelské vztahy"

Proto nám církev v adventě radí vejít do svého nitra, vyznat se ze svých provinění a oprostít se od všeho, co nám brání v plné radosti uvítat Pána Ježíše. Nebudme sluhy denního shonu, který vládne všude kolem nás, neboť lidé rádi zapomínají, že nejsou pouhými stroji na utrácení peněz, ale že jsou i duchovními bytostmi. Stvořitel, Dárce všech dobrých darů je stále s námi, aby nám naslouchal a odpustil vše, o čem ho s pokorou poprosíme. Nad hlavou nám pak bude svítit betlémská hvězda a v srdci Boží láska, abychom svou víru mohli žít naplno, svobodně a plni radosti.

(P. Miloslav Fiala, Praha)

LIDSKÁ ZRALOST

Současná generace středního věku není připravená na to, co ji očekává v jeho další polovině. Důvodem je podle G. Junga fakt, že sice máme školy pro mladé, ale nikoli pro čtyřicetileté, které by je vychovávaly k úkolům druhé poloviny života.

Odpradávná bylo takovými školami náboženství, protože připravovalo na tajemství druhé poloviny lidského bytí. Ani dnes nemůže *nikdo* nabídnout lidem středního věku školu jinou, protože ta nás poučí o umírání tak, že nás provede přes sebeprosazování do oblasti, kde se člověk teprve stává člověkem.

Ve středním věku má člověk přestat preferovat své úzce zaměřené ego, a svěřit se Bohu. Kdo se tomu zdráhá, nedosáhne nikdy své plnosti, ani nenalezne své duševní zdraví.

Proto je ve druhé polovině života pro mnohé hlavním problémem problém náboženský. G. Jung říká: „Mezi všemi mými pacienty po polovině života, to znamená po pětadvaceti letech, není jediný, jehož základní problém by nebyl problém

náboženského rázu. Ano, každý onemocní nakonec tím, že ztratil to, co dávala po všechny věky svým věřícím živá náboženství. Nikdo se skutečně neuzdraví, dokud nezíská znovu svou náboženskou orientaci, která nemá nic společného s vyznáním nebo příslušností k církvi."

Úkolem druhé poloviny života je duchovní obrození, přenechání sebe samého Bohu, aby nás ON proměnil; jde o úkol plný nebezpečí, ale též plný příslibů. Toto obrození od nás nevyžaduje ani tak psychologické znalosti jako spíše to, co označujeme jako zbožnost; připravenost obrátit se do nitra, abychom naslouchali Bohu, který je v nás.

DEN PŘED VÁNOCEMI (Příběhy psané životem)

Jedna matka chtěla ještě na poslední chvíli nakoupit nějaké hračky svým dětem. V supermarketu v oddělení hraček potkala asi 5-tiletého chlapce. Držel v ruce panenku, měl strašně smutný výraz v očích a po chvíli říká starší paní vedle sebe: „Babi, jseš si jistá, že nemám dost peněz, abych koupil tu panenku?“ Paní odpověděla: „To víš moc dobře, že nemáš dost peněz, zlatíčko!“ Potom poprosila vnuka, aby na ní chvíli počkal, že se jde na něco podívat a rychle odešla. Chlapec ještě stále držel v náručí tu panenku.

Nakonec jsem k němu šla a ptala jsem se ho: „Komu chceš koupit tu panenku?“ „Tu panenku chtěla moje sestřička k Vánocům ze všeho nejvíc, byla si jistá, že jí panenku Ježíšek přinese pod stromček.“ „Když ji tak chtěla, tak jí to Ježíšek jistě k Vánocům přinese.“

„Ne, ne, tam kde teď je, nemůže Ježíšek přinést dárky. Aby panenku dostala, musím ji dát mamince, aby jí sestřičce odevzdala, až tam taky půjde.“ Oči mu přitom ještě víc zesmutněly. „Moje sestřička šla k Ježíškovi, aby byla s ním. A tatínek mi říkal, že i maminka za chvíli půjde za Ježíškem, tak jsem si myslel, že by jí tu panenku mohla vzít.“ Potom mi ještě ukázal jednu svou fotku, na které se usmíval. „Tuto fotku bych jí chtěl taky poslat, aby na mě nikdy nezapomněla. Mám velmi rád svou maminku a chci, aby neodešla, ale tatínek říkal, že musí odejít, aby moji sestřičce nebylo smutno“. Potom se zase podíval s těma jeho smutnými očima na panenku.

Rychle jsem si vyndala peněženku a nepozorovaně jsem z ní vybrala peníze a řekla jsem chlapčovi: „Pojď, přepočítáme tvoje peníze, jestli budou stačit na tu panenku.“ Nepozorovaně jsem přidala k penězům, které mi podával, ty moje a začali jsme počítat. Bylo dost peněz na panenku a ještě mu něco zůstalo. Chlapec zvolal: „Děkuju Ti, Bože, že jsi mi dal dost peněz“.

Pak se na mě podíval a řekl: „Víte, včera jsem poprosil Boha, aby mi dal dostatek peněz na panenku, aby jí mohla vzít moje maminka sestřičce a on mi to splnil. Ještě jsem chtěl koupit mamince jednu bílou růžku, ale to už jsem se neodvážil žádat od Boha. A on mi nakonec dal víc, abych mohl koupit i panenku i růžku. Víte, maminka má velmi ráda bílé růže“. O pár minut se chlapecova babička vrátila a odešla.

Po setkání s chlapcem jsem pokračovala v nákupu, ale

stále jsem na něj musela myslet. Něco se ve mně pohnulo, něco se ve mně měnilo. V tom jsem si vzpomněla na zprávu z novin před dvěma dny. Psali tam o opilém řidiči, který havaroval s jiným autem, ve kterém jela mladá žena se svojí dcerkou. Děvčátko na místě zemřelo a matka byla ve velmi kritickém stavu v nemocnici.

Hned po Vánocích, čtyři dny po mém setkání s oním chlapečkem jsem si přečetla, že jeho maminka zemřela. Běžela jsem do květinářství koupit kytici bílých růží a šla jsem na pohřeb. V rakvi ležela mladá žena, v ruce měla kytici bílých růží, vedle sebe položenou chlapečkovu fotku a panenku. S pláčem jsem pak opustila hřbitov, ale s pocitem, že se můj život radikálně změnil. Láska, kterou chlapeček cítil ke své mamince a sestřičce byla neuvěřitelná a změnila i mne!

KŘESŤANSTVÍ a VEŘEJNÝ ŽIVOT

Po celá staletí ovlivňovalo křesťanství v Západním světě nejen osobní život, ale i rodinné a sousedské soužití, a také celý veřejný život. To neznámá, že všechno bylo ideální, bezchybné a spořádané. Vždy musíme počítat i s lidskou slabostí a hříšností. Co bylo zbytečných sporů a válek, nenávisti a chamtivosti... Přece však biblické, a tedy křesťanské zásady, ovlivňovaly jak tvorbu zákonů, tak i celý veřejný (politický) život společnosti. Také nově vznikající demokratické státy začátkem minulého 20. století vytvářely své Ústavy a zákony na křesťanských základech. Existovalo i mnoho křesťanských politických stran se silným vlivem na chod států. Také Evropská unie začátkem padesátých let minulého století byla založena na křesťanských principech. A není tomu tak dávno, kdy každý projev amerických politiků a hlavně prezidentů končil prosbou: „*Bůh žehnej Americe!*“

Kde se to všechno v posledních letech vytratilo? Křesťanské principy zcela vymizely z veřejného i kulturního života západní společnosti. Křesťané a jejich politické strany naprosto ztratily jakýkoliv vliv na veřejný život. Vše se točí jen kolem byznysu a práv menšin. „Stojíme před skutečným nebezpečím: nepřátelská vláda a většinová společnost bude ohrožovat činnost církve a její schopnost formovat a vychovávat děti a mládež. Na druhé straně se však nesmí zapomínat, že náboženská svoboda, garantovaná státem, není sama o sobě cílem, ale jen prostředkem, jak naplno žít křesťanským životem. Posláním církve na zemi *není politický úspěch, ale věrnost Kristovu evangeliu,*“ říká americký kansaský politik Lance Kinzer.

Nová „*křesťanská politika*“ začíná uznáním, že západní společnost už není křesťanská, a nestane-li se mimořádný zážrak, není v dohledné budoucnosti naděje tuto situaci zvrátit. Snažit se získat zpět ztracený politický vliv by bylo plýtváním energie. Křesťané musejí místo toho obrátit pozornost k odlišnému typu politiky: přijmout skutečnost, že v nadcházejících letech si věřící křesťané možná budou muset vybrat, jestli budou dobrými občany, anebo dobrými křesťany. Může se stát, že občanská identita člověka bude v radikálním rozporu

s jeho vírou (Východoevropané už tuto zkušenost z doby komunismu mají).

Francouzský myslitel 19. století Alexis de Tocqueville napsal: „Jsem přesvědčen, že ztrátu křesťanské víry nemůže demokracie přežít. Podmínkou demokracie je souhlasný pohled na mravní pravdy. Křesťanská víra přiměla lidi překonat sobectví a naučila je, že zákony musí být pevně zakořeněny v mravním řádu daném a garantovaném Bohem! *Jestliže demokratický národ ztratí náboženství, podlehně nezřízenému individualismu, materialismu a demokratické despotii a nevyhnutelně připravuje své občany na otroctví.* Proto je v demokracii nutno za každou cenu zachovat křesťanství.“

Očividně už tato situace nastala. Současný člověk se stal otrokem svého blahobytu. A co můžeme v této situaci dělat my, věřící křesťané? Kulturně se oddělit od hlavního proudu: Vypnout včas Computer, odložit chytré telefony, posedět večer s rodinou u společného stolu, vyprávět si rodinné historky, zahrát si společně hru, číst knihy, poslouchat dobrou hudbu, požádat rodinné a sousedské oslavy... Nestačí jen vyhýbat se tomu, co je špatné. Je třeba aktivně podporovat, co je dobré! Založit církevní společenství nebo modlitební skupinu, podporovat církevní školu, začít znovu obdělávat zahradu (nejen zelený trávníček), účastnit se místních farmářských trhů, učit děti hrát na hudební nástroje, založit kapelu, vstoupit k dobrovolným hasičům... možností je mnoho, stačí začít.

My, kteří se snažíme být pravověrnými křesťany, jsme dnes sice v menšině, skoro ve vnitřním exilu, ale musíme být menšinou tvůrčí, nabízející vřelé, živé, světlem naplněné alternativy ke světu, který je stále chladnější, temnější a mrtvější... Netrapme se tím, že náš politický vliv je už skoro nulový. Přivítejme to pokorně jako příležitost, kterou nám Bůh sesílá k našemu očistění a posvěcení. Právě ztráta politické moci může být tím, co zachrání duši církve. V našich malých „*panstvích*“ přiložme ruku k dílu pro budování Božího království.

(Rod Dreher, *1967, americký křesťanský publicista, komentátor a spisovatel. Myšlenky vybrány z jeho knihy BENEDIKTOVA CESTA – křesťanský život v postkřesťanské době)

VÁNOČNÍ SBÍRKA na DÍLO P.MEDA v INDII

„Velká přestávka“ mezi vyučováním – říjen 2018

Milí krajané, jako každý rok, tak i letos si vám dovolujeme ve vánočním čísle přiložit složenku na podporu díla českého salesiána Jana Meda v severovýchodní Indii.

Jeden příklad za všechny: Student 5. třídy Hillary (první uprostřed) píše: „Jsem nejmladší z osmi dětí velmi chudých rodičů – farmářů. Do školy ‚Don Bosco‘ mohu chodit já a 36 dalších mých spolužáků jen díky vaší štědré podpoře (například tři moji starší sourozenci takové štěstí neměli). Chci vám upřímně poděkovat za vaši další pomoc!“

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v 19.00 hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49 (*přátelské posezení* ve farním klubu po mši svaté každou *poslední neděli* v měsíci)
- Winterthur:** každou sobotu v 18.15 hod. v kapli Panny Marie u kostela St. Ulrich Rosenberg, Seuzacherstr. 1 (*přátelské posezení* u kávy po mši svaté každou *druhou sobotu* v měsíci!)
- Aarau:** každou 1. a 3. neděli v měsíci v 10.00 h. v sále pod kostelem St. Peter und Paul (u vlak. nádraží)
- Luzern:** každou 4. neděli v měsíci v 10.00 hod. v kryptě kostela St. Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93
(V Aarau i Luzernu po mši svaté *přátelské posezení* u kávy)
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od 20.00 hodin.
Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich (*Končí 19.12.2018, opět začínají 16.1.2019*)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od 19.00 mše sv.,
po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „křížové cesty“, v měsíci květnu „májové pobožnosti“.
(*Končí 20.12.2018, opět začínají 17.1.2019*)
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. v 19.30 hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstrasse 36, Zürich
(Od 18.45 hod. – ADORACE)
- Slovenské mše sv.:** v Zürichu: každou neděli v 09.30 hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstrasse 36
v Basileji: každou 2. a 4. neděli v měsíci v 17.30 hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v Bernu: každou 2. a 4. sobotu v měsíci v 17.30 hod. v kryptě kostela Dreifaltigkeit na Taubenstrasse
v blízkosti hlavního nádraží
v Ženevě: každou 1. a 3. neděli v měsíci v 16.30 hod. v kostele St. Julien, Rue Virg.-Malnati 3, Meyrin
v Lausanne: každou 3. sobotu v měsíci v 16.30 hod. v Chapelle du Servan, Chemin E.-Grasset 12
- Aktuální informace České misie najdete také na www.slovaci.ch a Slovenské misie na www.skmisia.ch !**

MIMOŘÁDNÁ OZNÁMENÍ

PALACHŮV VEČER: 19. ledna 2019 uplyne 50 let od upálení studenta Jana PALACHA v Praze na protest proti sovětské okupaci tehdejšího Československa. Svým činem chtěl vyburcovat náš národ z rezignace a apatie.

V neděli 20.1.2019 se od 18.00 h. uskuteční *ekumenická bohoslužba* a vzpomínkový večer na tohoto statečného mladého člověka v LAVATERHAUS v Zürichu. Proto tuto neděli večer česká mše sv. v Zürichu **NEBUDE!**

POSTNÍ DOBA v roce 2019 začíná Popeleční středou 6. března. Udílení popelce při mši sv.: ve středu od 20.00 hod. slovenská v Kryptě kostela Liebfrauen a ve čtvrtek 7. března od 19.00 hod. česká v Italské misii v Zürichu.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA v roce 2019 bude (jako obvykle) ve Flüeli-Ranft v pensionu Klausenhof ve dnech 11.–14.4. Pozvánky s přihláškou dostanete v lednu (kdo jezdíváte pravidelně), jinak si je vyžádejte u sekretářky misie paní Jobové, T: 055-240 52 22.

Obnovu povede ThDr. P. Michael SLAVÍK, biskupský vikář pro pastorační pražské arcidiecéze.

POUŤ na MARIASTEIN ke Dni matek se koná druhou neděli v máji: 12.5.2018, začátek mše sv. ve 12.30.

NÁRODNÍ POUŤ DO EINSIEDELN v roce 2019 se koná v neděli 26. května, poutní mše začíná ve 12.30 h.

Na pouť je pozván a účast slibil Otec Roman CZUDEK,

rektor české koleje Nepomucenum v Římě.

Prosím krajany: **REZERVUJTE** si včas tento **TERMÍN !!!!**

Svatost manželství v roce 2018:

Patrik Komani a Gabriela Vavrdova, 18.8.2018,
Eschenbach/LU

Všechny ostatní páry se na manželství v rámci České misie jen připravovaly a ještě připravují. Vlastní svatby se konaly a budou konat v jejich původním domově.

Křty v roce 2018:

Dzacovsky Esther, Frauenfeld, pokřtěná 11.8.2018
Beit Victoria, Zürich, pokřtěná 29.9.2018

Také několik dalších rodičů vykonalo přípravu na křest svých dětí v rámci České misie, ovšem i křty jejich dětí se většinou konají v jejich původních domovech.

Do věčnosti byli odvoláni:

1. Říha Vladimír – 4.7.2017 – 72 let – CZ
2. Sedmik Bohuslav – 4.10.2017 – 71 let – CZ
3. Křížová Marta – 26.2.2018 – 84 let – Zürich
4. Nenadal Marie – 14.4.2018 – 93 let – Zürich
5. Iten Jana – duben 2018 – Hinwil
6. Ondráček Jiří – 5.8.2018 – 85 let Kriens/LU
7. Hladky Jarmila – léto 2018 – Ittingen/BE
8. Paetzold Nadja – 19.9.2018 – 83 let – Luzern
9. Altner Lilian – 19.11.2018 – 85 let – Zürich
10. Zedek Iva – 22.11.2018 – 87 let – Uster

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Telefon: 044 -241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch